

Repertoriul jurisprudenței

Cauza C-5/12

Marc Betriu Montull
împotriva
Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

(cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de lo Social n° 1 de Lleida)

„Politica socială — Directiva 92/85/CEE — Protecția securității și a sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează — Articolul 8 — Concediu de maternitate — Directiva 76/207/CEE — Egalitate de tratament între lucrătorii de sex masculin și lucrătorii de sex feminin — Articolul 2 alineatele (1) și (3) — Dreptul la un concediu acordat mamei salariate în urma nașterii unui copil — Utilizare posibilă de către mama salariată sau de către tatăl salariat — Mamă care desfășoară o activitate independentă și care nu este afiliată la un sistem public de asigurări sociale — Excluderea dreptului la concediu în ceea ce privește tatăl salariat — Tată biologic și tată adoptiv — Principiul egalității de tratament”

Sumar – Hotărârea Curții (Camera a patra) din 19 septembrie 2013

1. *Politica socială — Protecția securității și a sănătății lucrătorilor — Lucrătoare gravide, care au născut de curând sau care alăptează — Directiva 92/85 — Lucrătoare independentă care nu este afiliată la un sistem public de asigurări sociale — Dreptul de a beneficia de concediul de maternitate — Lipsă — Lucrătoare ce nu se încadrează în domeniul de aplicare al Directivei 92/85*

(Directiva 92/85 a Consiliului, art. 8)

2. *Politica socială — Lucrători de sex masculin și lucrători de sex feminin — Accesul la încadrarea în muncă și condițiile de muncă — Egalitate de tratament — Directiva 76/207 — Protecția securității și a sănătății lucrătorilor — Lucrătoare gravide, care au născut de curând sau care alăptează — Directiva 92/85 — Concediu de maternitate — Măsură națională care permite lucrătorului salariat, de sex feminin sau de sex masculin, să beneficieze de un concediu de maternitate pentru perioada ulterioară perioadei de concediu obligatoriu al mamei — Cerința, pentru acordarea respectivului concediu lucrătorului de sex masculin, ca mama copilului să aibă statutul de lucrător salariat — Admisibilitate — Diferență de tratament pe criterii de sex — Justificare*

[Directiva 76/207 a Consiliului, art. 2 alin. (1) și (3), și Directiva 92/85 a Consiliului, art. 8]

1. Mama unui copil, care exercită o profesie cu titlu independent și care nu este afiliată la un sistem public de asigurări sociale, nu beneficiază de dreptul la concediul de maternitate prevăzut de Directiva 92/85 privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și a sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează. Astfel, situația unei asemenea lucrătoare independente nu intră în domeniul de aplicare al acestei din urmă directive, care nu privește decât lucrătoarele gravide, care au născut de curând sau care alăptează la locul de muncă, a căror activitate profesională se desfășoară sub coordonarea unui angajator.

(a se vedea punctele 59 și 64)

2. Directiva 92/85 privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și a sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează și Directiva 76/207 privind punerea în aplicare a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în ceea ce privește accesul la încadrarea în muncă, la formarea și la promovarea profesională, precum și condițiile de muncă trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei măsuri naționale care prevede că tatăl unui copil, care are statutul de lucrător salariat, poate, cu acordul mamei, care de asemenea are statutul de lucrător salariat, să beneficieze de un concediu de maternitate pentru perioada ulterioară celor șase săptămâni de concediu obligatoriu al mamei după naștere, cu excepția cazurilor în care există un pericol pentru sănătatea acesteia, în timp ce tatăl unui copil care are statutul de lucrător salariat nu poate beneficia de un astfel de concediu dacă mama copilului său nu are statutul de lucrător salariat și nu este afiliată la un sistem public de asigurări sociale.

În ceea ce privește în special Directiva 76/207, chiar dacă o astfel de măsură națională instituie o diferență de tratament pe criterii de sex în sensul articolului 2 alineatul (1) din această directivă, este vorba despre o măsură destinată să protejeze condiția biologică a femeii în timpul sarcinii, precum și ulterior acesteia, fiind astfel justificată în raport cu articolul 2 alineatul (3) din directiva menționată.

(a se vedea punctele 60, 61, 63 și 66 și dispozitivul)